

justit, & vocato ait, *Liâne (O execranda) me contempsisti, ut in penu non dubitaveris ingredi, & paratus mihi ficus comedere?* Æsopus audiebat quidem & intelligebat, sed ob linguæ tarditatem nullo modo respondere poterat: Quum jam ad verbera traheretur, & delatores vehementer instarent, procumbens ad heri pedes. ut paululum moræ sibi indulgeret, petivit; quo concesso, tepidam aquam attulit, & quum bibisset, digitis in os demissis, rursus aquam tepidam solum ejecit, nondum enim per totum illum diem cibum attigerat. Rogabat, igitur, ut idem & accusatores facerent, ut manifestum fieret quoniam fuit qui ficus devorasset: Herus, ingenium hominis admiratus, sic facere alios pepulit; Illi autem deliberaverunt bibere quidem aquam, sed non in guttur demittere digitos, at per obliqua tantum maxillarum huc, illuc, circumferre. Vix dum autem biberant, quum, per tepidam illam aquam nausea potantibus inducta, ficus comesas redderent: Tunc igitur & maleficio Delatorum & calumnia ante oculos posita, Herus iussit servos flagro vapulare, qui mortui dictum illud agnoverunt, *Qui in alterum dolos struit sibi inscius malum fabricat.*

Sequenti die, Hero in urbem revedto, Æsopo verò, quemadmodum iussus fuerat, in agris fodiente. Sacerdotes Dianæ, sive alii quidam homines in viâ errantes, in Æsopum inciderunt, & per Jovem Hospitalem eflagitabant, ut viam ostenderet quæ in urbem duceret: Ille, quum sub arboris umbram viros prius adduxisset, frugalémque apposuisset cœnam, in viam quam quærebant induxit; Viatores itaque tum ob hospitalitatem, tum ob conductum, mirum in modum, viro devincti, manus in cœlum elevârunt, & multis precibus benefactorem remunerati sunt.

Æsopus reversus, & in seminum lapsus, præ assiduo labore, & torrido solis æstu, visus est fortunam sibi astantem videre, & solutionem linguæ, & sermonis habilitatem, & Fabularum Sapientiam largientem, & non longo post tempore excitatus, Papæ, exclamavit, ut suaviter dormivi, & quàm pulchrum somnium videre mihi visus sum, & ecce expedite loquor, Bos, Asinus, Rastrum, & omnia alia verba, facile pronuntiare possum; & bene intelligo unde mihi Bonum hoc accesserit, quia enim pius in hospites fui, propitium mihi Numen consecutus sum: Ergo *benefacere bonâ plenum est spe.* Sic Æsopus facto lætatis rursus cœpit fodere. Sed Præfecto agri, cui Zenas nomen erat, ad operarios profecto, horum unum, quoniam erraverat in opere, fuisse punivit; Æsopus autem exclamavit, *Cur sic verberas eum qui nulla injuria te affecit? Cur omnibus tam temerè plagas quotidie ingeris? Renunciabo Hero profecto.* Quæ quum Zenas accepisset, non mediocriter obstupuit, & secum ait; Quod Æsopus loqui cœperit nihil mihi emolumenti foret: Præveniens igitur ipsum coram Domino accusabo, antequam ipse hoc idem faciat, & me Herus procuratione privet. Hæc secum murmurans, ad urbem conversus, domi illius se contulit; Cæterum quum turbatus & fronte parum lætâ accessisset, *Salve, inquit, Here;* cui ille, *Quid perturbatus ades?* Zenas respondebat, *Res quædam miranda in agro accidit: Et Herus, Nunquid arbor ante tempus abortivum fructum tulit? An Jumentum aliquod præter Naturam genuit?* Et ille, *Non, Non. Sed Æsopus, qui antea penè mutus erat, nunc loqui cœpit;* Et Herus, *Sic tibi nihil boni eveniat existimanti hoc monstrum esse:* Et Ille, *Mitto approbria quæ in me Æsopus contumeliose dixit, In te autem, & in Deos ipsos horrende conviciatur.* His Herus percitus, Zena, ait, *tibi Æsopum trado, vende, dona, quod vis de eo facito.*

Quum Zenas in potestate suâ Æsopum accepisset, & in eum absolutum imperium haberet, Æsopo renunciavit; cui Æsopus placidè dixit, *Quodcumque volueris effice.* Fortè verò quum Mercator quidam Jumenta quæreret emere, & propterea per agrum illum ubi Æsopus laboravit iter faceret, & Zenam pro Jumentis rogavit; Zenas respondit, *Jumenta non habeo, sed si masculum mancipium emere vis in prompta habeo.* Quum verò mercator ostendi sibi servulum petisset, & Zenas Æsopum accersisset, mercator eam intuens, & cachinnatus, dixit, *Unde tibi hæc olla? Utrum truncus est arboris, an Homo? Hic, nisi vocem haberet, plane mihi videretur esse uter inflatus, Quare mihi iter rupisti hujus Pisculigratia?* Hæc dicens abiit. Æsopus autem